

Jó irányba tett kormányzati lépések

**Az agrárpolitikai intézményrendszer tevékenységének fel-
élénkülését látva Horváth Gábor, a Mezőgazdasági Szö-
vetkezők és Termelők Országos Szövetségének főtitkára
úgy gondolta, három témakörben is érdemes megosztania
a szervezet álláspontját. A szociális hozzájárulási adó
csökkentéséről kialakított véleményen kívül az állami föl-
dek egységes kezelésbe adásának sokak által vitatott kér-
déséről is nyilatkozott, illetve a harmadik aktuális kor-
mányintézkedés, a sertés tökehús áfájának 22 százalékos
csökkentését előirányzó törvénytervezetről is. Ez utóbbi a
főtitkár szerint nem éri el a kívánt hatást.**

A kormány tavaly ősz óta azt
sulykolja a közvéleménybe,
hogy az uniós támogatások
révén az előző támogatási cik-
lushoz képest több pénz áramlik
majd az agrárgazdaságba és a
vidékfejlesztésbe. A főtitkár sze-
rint az elmúlt hónapokban azon-
ban semmi sem változott: az új
szabályok nem jelentek meg,
vagy ami megjelent, az csalód-
ást okozott, hiszen csak az
elmúlt ciklusban fel nem hasz-
nált forrásokat tették újra hozzáférhetővé. A MOSZ számításai
szerint a 2014-2020 közötti idő-
szakban nem jut több uniós for-
rás, mint az előző ciklusban.

Horváth Gábor elismerte,
hogy a folyó évi gazdálkodás-
hoz a magyar kormány hozzá-
tett néhány milliárd forintot, de
a nagyobb termőterületen
működő társas gazdaságoktól
elvette a földalapú támogatás
nagy részét. Nehéz tehát eldön-

teni, pozitív vagy negatív mérle-
get lehet-e vonni a támogatás-
politikában. Egy azonban biz-
tos: fél éven keresztül alig-alig
történt érdemi intézkedés, csak
a viták maradtak, mert a kor-
mány nem folytatott és tovább-
ra sem folytat érdemi egyezte-
tést. Ez abból is látszik, hogy a
civil javaslatok közül szinte
egyetlen egyet sem fogadtak el.

A társadalmi egyeztetés
elmaradásán már nem lepődik
meg a főtitkár, azon viszont már
igen, hogy a kormányhatározat-
ban rögzített határidőt hagyták
lejárni – még tavaly november-
ben. A kormány azt ígérte,
addigra kidolgoz egy mezőgaz-
dasági munkahelyvédelmi
programot. Ez végül április
végén jelent meg. A főtitkár
hangsúlyozta, hogy a kormány
szándékát a társas vállalkozások
nevében is üdvözlí, elvégre az
agrárfoglalkoztatás normatív jel-

legén lazítottak, és ezt az általá-
nos gazdaságsszabályozásba is
beillesztették. Ugyanakkor a
agrárgazdaság munkahelyterem-
tési problémáinak kormány-
programban beígért megoldá-
sát nem valósítja meg. A kor-
mány bizonyára ezt felismerve
enyhített az agrárfoglalkoztatás
normatív jellegén.

Az intézkedéssel a szociális
hozzájárulási adót lényegében
megfelezték, és ez minden fog-
lalkoztatottra kiterjed – igaz, kor-
látozottan, mondta el a főtitkár.
Szerinte a korábbi intézkedé-
sekkel elvett adókból – *lásd
elvárt béremelés* – adnak most
vissza valamennyit. A rendelet
szerint idén félévkor lép életbe
az adókedvezmény, amellyel a
kormány azt reméli, hogy az
eddig be nem jelentett foglal-
koztatottakat ezután bejelentik,
és így nyugdíjvételeket gyűjthet-
nek. A MOSZ a rendszerváltás
óta hangoztatja, hogy a korábbi
agrárnyugdíjrendszer megvál-
toztatásakor – a rendszerváltó
MDF-KDNP-FKGP-kormány
törölte a szövetkezeti törvény-
ből azt a passzust, hogy száz
nap mezőgazdasági foglalkozta-
tás egy év nyugdíjként számol-
ható el – nem vették figyelembe
az agrárgazdaság speciális foglal-
koztatási körülményeit. De kinél
jelenik meg a mostani kedvez-
mény? A társas vállalkozások-
nál biztosan, mert eddig is náluk
mutatták ki a legtöbb foglal-
koztatást. Ugyanakkor van rá

remény, hogy az egyéni gazdál-
kodók és a családi vállalkozások
is nagyobb hajlandóságot
mutatnak az alkalmazottaik
bejelentésére, és nem részmun-
kaidőben vagy szezonálisan
foglalkoztatnak. De ők is bizo-
nyára számolni fognak, ugyanis
ha napi 500 forint befizetésével
lehet egy embert foglalkoztatni,
akkor ha 20 napi foglalkoztatás-
ról van szó, tízezer forintot kell
befizetni. Ám a szociális adóból
adandó kedvezménnyel, nem
szezonálisan foglalkoztatók
még mindig 14 ezer forintot
fizetnek. Ez azt jelenti, hogy a
foglalkoztatásban továbbra sem
ösztönzi a kormány a fehéritést,
és még mindig a mezőgazdasá-
gi idénymunkára érvényes adó-
zást érdemes választani. A főtit-
kár szerint ez az intézkedés nem
elégletes, és az ágazat foglal-
koztatási helyzete nem változik
majd. Az ellentmondást a kor-
mánynak is fel kellett volna
ismernie, mert így sem teljesül
az agrárgazdaság tervezett
foglalkoztatásbővülés, aminek
komoly következményei lesz-
nek: a vidéki megélhetési
nehézségek tovább nőnek,
mivel az ágazat üzemszerkeze-
tét is átalakítják, ami miatt
további foglalkoztatottak kerül-
nek a szürkegazdaságba. A csa-
ládi gazdaságok ugyanis gyara-
podnak, de a társas vállalkozói
szektor leépül.

A kormánynak a földvagyon-
kezelés egységesítésére irányu-
ló szándékát a főtitkár szakmai
véleménye szerint már régóta
végre kellett volna hajtani az
állami tulajdonú földeknel,

Ki fizesse a révést?

Az utóbbi napokban nagy visszhangot váltott ki, hogy a
fiatal gazdák szervezete, az AGRYA közleményben bírál-
ta a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarát, annak tagdíjbe-
szedési szabályait, gyakorlatát, a késedelmek miatti bír-
ságot és azt, hogy érdemi szolgáltatások helyett a
befizetett tagdíjakat „visszatetszést keltő” célokra, tisz-
teletdíjakra, gépkocsikra költi.

A MOSZ egyetért ezzel a bírálattal. A tapasztalatok
alátámasztják azt, hogy a kamara két év után sem végez
érdemi munkát, és meg kevésbé képviseli a tagság, a
mezőgazdaság érdekeit.

A kamara nyilatkozata szerint, a kamarai szolgálat-
sok túlnyomó része a tagdíjbefizetésekből valósul meg,
ezért fontos, hogy a tagok eleget tegyenek a kötelezett-
ségüknek. A MOSZ álláspontja szerint az igazság az,

hogy a kamarai működés költségeit a tagok kisebbsége
által fizetett tagdíjak fedezik, akiknek aránytalanul
magas tagdíjakat állapít meg a kamarai szabályzat.

A törvény egy kényszerközösséget hozott létre a
kötelező kamarai tagsággal és irreális újraelosztást,
valamint egyenlősít valószínűleg a tagdíjakból való
szolgáltatással. A MOSZ álláspontja szerint ezt az igaz-
ságatlan újraelosztási rendszert felül kell vizsgálni és a
szolgáltatásokért reális díjakat kell megállapítani. Így
piaci alapon alakulnának a szolgáltatások költségei és a
tagok ennek megfelelően dönthetnének az igénybevéte-
léről. Természetesen az ingyenesség megszüntetése, és
így a kamarai költségek csökkenése szükségessé teszi a
jelenlegi tagdíjak mértékének és aránytalanságainak a
felülvizsgálatát is.

elvégre egyetlen tulajdonosuk van. Jelenleg öröklött és szerzett vagyonkezelői jogosultságok alapján kezelik az állami földvagyont.

A kormány javaslata viszont csak azt tartalmazza, hogy az állami földeket egységes kezelésbe kell adni. A mögöttes szándék, miszerint központilag akarják eldönteni, hogy ki kapja az adott földterület használatát, még nem látható, de ebben az esetben nem is ez az elsődleges kérdés. A központi akarat ugyanis a jelenlegi állapotban is érvényesíthető. A főtítkár szerint az ezekre a területekre érvényes jogszabályok magas szinten írják elő a használat körülményeit, s ezeket a jogszabályokat nem próbálják megváltoztatni. Hogy ki a vagyonkezelője a földnek, a használat szempontjából indifferens, ugyanis ezeket az előírásokat be kell tartani. A jogszabályi előírások betartásáról a nemzeti parkok és a környezetvédelmi hatóságok gondoskodnak, de ezt a jogkört továbbra sem akarják elvenni tőlük, így szó sincs arról, hogy csökkenne a természet- és a környezetvédelem színvonala.

Jelenleg a nemzeti parkok nem maguk művelik a rájuk bízott földterületeket, hanem vállalkozóknak, gazdálkodóknak adják bérbe őket, és ez sem probléma, ha minden szabályosan történik. A kulcskérdés az, hogy a természetvédelmi kiadásokat a jelenlegi rendszerben el lehet bújtatni. Tudniillik, ha a nemzeti park vagyonkezelésében marad az állami föld, akkor ő adja bérbe az állam tulajdonát, és a hozadéka is a nemzeti parké. Ha központilag történik az állami föld bérbeadása, akkor az állam adja bérbe a földet, és az állami kasszába folyik be a bérleti díj. Ez már lényeges különbség. A főtítkár szerint a természetvédelem jelentős költségekkel jár. Habár ennek egy részét maguk a gazdák viselik, de ha a földbérleti díjből származó bevétel a nemzeti parkok költségvetésébe kerül, akkor szerintem a valódi természetvédelmi költségek nem mutathatók ki objektíven. Márpedig ez bújtatott támogatásnak számít az Európai Unióban, elvégre nem átlátható az elszámlolás. Ki kell tudni mutatni, hogy mibe kerül a nemzeti parkok eltartása, s ha a nemzeti parkok nem képesek működni e bevétel nélkül, akkor a költségvetésből transzparens módon kell finanszírozni őket. A főtítkár nem vitatja, hogy a természetet védeni kell, de csak eltartóképességünk határáig.

A főtítkár harmadik témája a sertés tökehús általános forgalmi adójának 5 százalékra való csökkentése köré csoportosult. Lényeges, hogy a 22 százalékos áfacsökkentés 2016 januárjában lép életbe, vagyis a kormány a jövő évi költségvetés terhére tette ezt az ígéretet. Kétségtelen tény, hogy az élelmiszerterhelő 27 százalékos áfának negatív szociális hatásai is vannak, ugyanakkor a kormány adópolitikájának egyik kulcspontja volt a magas áfa, mert ez tette lehetővé a személyi jövedelemadó egykulcsossá tételét. A MOSZ is tett javaslatot az élelmiszer áfájának csökkentésére, de nem egyetlen, ötletszerűen kiragadott termékre vonatkozóan, hanem az alapvető élelmiszerek mindegyikére, mint amilyen a tej, a tojás és a húsfélék. A sertés tökehús kiemelésével a többi húskészítményre nem vonatkozna az áfacsökkentés. A főtítkár hangsúlyozta, hogy a kormány meghirdette a sertésprogramot, ám még korántsem látszanak a program pozitív hatásai. Az áfa csökkentésével viszont a kormány nem éri el a kívánt célt, mert a 22 százalékos árcsökkenés nem ott realizálódik majd, ahol szükség lenne rá. Köztudott, hogy a kereskedelem viszi el a legnagyobb hasznot, úgyhogy a sertéstartók és a nehéz helyzetben lévő húsipar aligha lesznek a lépés haszonélvezői – a fogyasztókról pedig végképp elfeledkezhetünk... Az áfacsökkentés hatásait csak akkor tudjuk pontosan felmérni, ha megfelelő monitoring-rendszer működik, mondta végezetül Horváth Gábor.

H. GY.

RUNNER 2F

VÉDELEM A MOLYKÁRTEVŐK ELLEN

Egyedi hatásmechanizmusú, környezetbarát, szelektív rovarölő szer, kitűnő tojásölő és egyedülálló lárváölő hatással.

**NEM
JELÖLÉSKÖTELES**

www.dowagro.hu

Dow AgroSciences Hungary Kft.
1016 Budapest, Hegyalja út 7-13.
Telefon: (1) 202-4191 Fax: (1) 202-4292

Dow AgroSciences

TM a Dow Chemical Company ("Dow") vagy a Dow leányvállalatának márkaneve